

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de avocatul Botnari Vitalia în interesele lui Odobescu Mariana.

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Odobescu Mariana către Consiliul raional Edineț, persoană terță Morari Iana privind anularea actului administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026,

Dosarul nr. 3r-19/26

PIGD nr. 2-25176416-03-3a-17032026

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (judecător Natalia Bobu)

16 septembrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Botnari Vitalia în interesele lui Odobescu Mariana**,** împotriva încheierii judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Elena Grumeza*, Președinte,*
Natalia Costaș,
Ivan Parii, *judecători*

A constatat următoarele:

ÎN FAPT

La 18 decembrie 2025 reclamanta Odobescu Mariana reprezentată de avocatul Botanari Vitalia s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Consiliul raional Edineț, persoană terță Morari Iana prin care a solicitat:

- anularea deciziei Consiliului raional Edineț nr. 7/32 din 28.11.2025 „Cu privire la numirea în funcția de șefă a Direcției Educație, Tineret și Sport a Consiliului raional Edineț”;
- încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5200 lei;
- suspendarea executării deciziei Consiliului raional Edineț nr. 7/32 din 28.11.2025 „Cu privire la numirea în funcția de șefă a Direcției Educație, Tineret și Sport a Consiliului raional Edineț”**.**

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026, s-a respins ca neîntemeiată pretenția formulată de reclamantă privind suspendarea executării deciziei Consiliului raional Edineț nr. 7/32 din 28.11.2025 „Cu privire la numirea în funcția de șefă a Direcției Educație, Tineret și Sport a Consiliului raional Edineț”.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 12 martie 2026, avocatul Botnari Vitalia în interesele lui Odobescu Mariana a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea

acestuia, casarea încheierii judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026 cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de suspendare a actului administrativ individual contestat.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art.242 Codul administrativ, *recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.*

Instanța de recurs constată că, încheierea supusă recursului a fost emisă la 06 martie 2026 (f.d.62-66), aceasta fiind expediată participanților la proces la data de 11 martie 2026 (f.d.67), iar la 12 martie 2026 Odobescu Mariana a contestat-o cu recurs (f.d.68-71). Prin urmare, Colegiul judiciar conchide că recursul este declarat în termenul stabilit de lege.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurenta Odobescu Mariana și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de fond, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării. Suplimentar a menționat că, la caz sunt întrunite motivele suspendării în temeiul art.172 alin.(2) Cod administrativ şi anume am adus argumente precum că persistă existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor contestate, precum şi existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Mai menționează că, măsura de asigurare aplicată are misiunea de a conserva situația existentă, a echilibra interesele concurente ale părților procesului, iar neaplicarea măsurilor asiguratorii ar constitui o încălcare a obligației pozitive a statului în persoana instanțelor de judecată în vederea acordării garanțiilor eficiente şi practice ce derivă din dreptul la un proces echitabil consacrat la art. 6 din Convenție, elocventă în acest sens este concluzia Curții Europene a Drepturilor Omului care a reiterat principiul conform căruia scopul Convenției nu este de a proteja drepturile teoretice sau iluzorii, ci cele concrete şi efective. Se justifică perpetuarea vătămării drepturilor pretinse pentru o perioadă îndelungată de timp până la o eventuală hotărâre definitivă, iar acest drept ar putea rămâne iluzoriu, în vederea evitării unor consecințe grave şi ireparabile şi în scopul realizării unei protecții legale efective a drepturilor, respectiv sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) lit.a) şi b) din Codul administrativ.

Comunicarea actelor:

La 24 aprilie 2026, Colegiul civil a notificat intimatul și persoană terță despre depunerea recursului, oferindu-le un termen de 10 zile pentru prezentarea referinței și probelor suplimentare (f.d.76).

Intimatul Consiliul r. Edineț reprezentat de avocatul Clipa Tudor, la 06 mai 2026, prin intermediul poștei electronice a Curții de Apel Nord, a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea soluției instanței de fond.

Persoană terță Morari Iana nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a prezentat referință pe marginea cererii de recurs.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurentă și a materialelor din dosar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră recursul neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art.241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nici o cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Conform art.243 alin.(1) lit. b) Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

În speță, instanța de recurs a constatat că, la 18 decembrie 2025, Odobescu Mariana reprezentată de avocatul Botnari Vitalia s-a adresat cu acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Consiliul raional Edineț, persoană terță Morari Iana prin care a solicitat:

- anularea deciziei Consiliului raional Edineț nr. 7/32 din 28.11.2025 „Cu privire la numirea în funcția de șefă a Direcției Educație, Tineret și Sport a Consiliului raional Edineț”;

- încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5200 lei;

Prin aceeași acțiune reclamanta a solicitat suspendarea actului administrativ contestat - decizia Consiliului raional Edineț nr. 7/32 din 28.11.2025 „Cu privire la numirea în funcția de șefă a Direcției Educație, Tineret și Sport a Consiliului raional Edineț”**.**

Prin încheierea judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026, s-a respins ca neîntemeiată pretenția privind suspendarea executării deciziei Consiliului raional Edineț nr. 7/32 din 28.11.2025 „Cu privire la numirea în funcția de șefă a Direcției Educație, Tineret și Sport a Consiliului raional Edineț” .

Odobescu Mariana reprezentată de avocatul Botnari Vitalia nefiind de acord cu soluția instanței de fond, în termen legal, a contestat-o cu recurs, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi decizii privind suspendarea executării actului administrativ contestat.

Colegiul reține că, pentru a pronunța încheierea privind respingerea cererii de suspendare a executării actului administrativ, prima instanță a invocat lipsa temeiniciei

cerinţelor solicitantului prin prisma rigorilor consacrate la art. 172 alin. (2), coroborat cu art. 214 Codul administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

În conformitate cu art.214 alin.1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Respectiv, prin reglementările art.214 Cod administrativ, legiuitorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității – suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operația de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea actelor administrative reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce înseamnă că actul era în vigoare) fie amânarea temporară a producerii de efecte juridice.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr.(89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. Așadar, potrivit Recomandării „în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți. Măsuri de protecție provizorii pot fi acordate, în special, în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune severe, care ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz *prima-facie* împotriva valabilității actului”.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că, măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Potrivit art.172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sânt: a) existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual

defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Astfel, prin norma dată, legislatorul a stabilit că actul administrativ **poate** fi suspendat doar în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actului administrativ urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminență producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, rezultând așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Colegiul mai relevă, că suspendarea actului administrativ individual constituie o formă a asigurării acțiunii.

Sub acest aspect Colegiul reține că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanțele vor verifica probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare.

La acest segment, prezintă relevanță și hotărârea Curții Constituționale nr.18 din 11 decembrie 2012, în care Curtea a menționat că, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant.

Măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Față de cele ce preced, Colegiul reține că suspendarea actului administrativ individual constituie o instituție procesuală care are menirea să prevină un prejudiciu iminent și sever.

Astfel, se reține că garanția acordată reclamantului prin art.214 din Codul administrativ are drept scop evitarea consecințelor ireparabile sau care vor fi remediate cu dificultate în cazul producerii efectelor actului administrativ individual contestat.

Prin urmare, suspendarea actului administrativ individual poate fi dispusă în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii unei pagube iminente. Respectiv, la examinarea cererii privind suspendarea actului administrativ individual, primordial urmează a fi verificat faptul existenței riscului real de producere a unui prejudiciu iminent, precum și severitatea acestuia.

În speță, Colegiul reține, că reclamanta nu a prezentat instanței probe ce ar confirma că prin executarea deciziei contestate s-ar cauza careva consecințe juridice ireparabile, or, la soluționarea chestiunii cu privire la suspendarea actelor administrative, instanța urmează să ia în considerație toți factorii şi interesele relevante şi să dispună suspendarea lor numai dacă va constata că actele sunt susceptibile de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, noțiunea de pagubă iminentă, în sensul Legii, poate viza potențialitatea perturbării funcționării unei instituții sau a unui serviciu public ori afectării grave a altui interes public sau privat.

Prin urmare, analizând materialele dosarului şi înscrisurilor anexate la cererea de suspendare a executării actului administrativ depusă de către reclamantă, instanța de recurs reține, că aceasta nu a prezentat careva probe ce ar confirma că prejudiciul respectiv va fi ireparabil, *reclamanta dispunând de dreptul de a se adresa în instanța de judecată pentru recuperarea pagubei în cazul pronunțării unei eventuale hotărâri de admitere a prezentei acțiuni.*

De altfel, reclamanta nu a prezentat instanței probe ce ar confirma că prin executarea deciziei contestate s-ar cauza careva consecințe juridice ireparabile, or, la soluționarea chestiunii cu privire la suspendarea actelor administrative, instanța urmează să ia în considerație toți factorii şi interesele relevante şi să dispună suspendarea lor numai dacă va constata că actele sunt susceptibile de a cauza un prejudiciu iminent, ce ar putea fi ireparabil, noțiunea de pagubă iminentă, în sensul Legii, poate viza potențialitatea perturbării funcționării unei instituții sau a unui serviciu public ori afectării grave a altui interes public sau privat.

Or, simpla solicitare a reclamantei de suspendare a executării actului administrativ, în opinia completului de judecată nu constituie o premisă suficientă în admiterea acesteia, în contextul în care, pentru constatarea acestui fapt este necesară examinarea în fond a acţiunii, fapt inadmisibil la examinarea chestiunii cu privire la suspendarea actului administrativ.

Prin urmare, argumentele invocate de către recurentă nu dovedesc contrariul, astfel încât soluţionarea lor poate fi realizată doar în urma unei analize în fond a pretenţiilor privind anularea actului administrativ supus contestării.

Astfel, instanta de fond, la soluționarea pricinii cu privire la suspendarea executării, a luat in considerate toți factorii și interesele relevante, constatând că Odobescu Mariana nu a argumentat necesitatea dispunerii suspendării actului administrativ contestat, nu a enunțat cazurile bine justificate și nu a motivat care pagube iminente există în aceste cazuri, nu a indicat în ce consta prejudiciul ce poate fi creat prin acțiunea actului administrativ și dacă acestea sunt iminente și ireparabile.

Totodată, prima instanță pe motivele reglementate la art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, de existența unor suspiciuni serioase și rezonabile de legalitate a actului administrativ individual defavorabil, a argumentat corect ca, ilegaliatatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare, iar examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului.

În asemenea circumstanţe, Colegiul judiciar conchide că, instanța de fond corect a reținut faptul că, recurenta-reclamanta formulând prezenta cerere de suspendare a actelor contestate, nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin.(2) Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum si ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

Astfel, instanţa de recurs menţionează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenţei dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat şi temeiurile de ilegalitate, în susţinerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiţiei referitoare la existenţa unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurenta nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026.

Colegiul menționează că, recurenta, în motivarea cererii de recurs nu a prezentat argumente care ar fi de natură să combată concluziile judecătorului de fond şi care ar putea fi puse la baza emiterii unei decizii de casare a încheierii contestate, astfel, instrumentul de atac urmează a fi respins ca nefondat.

Reieșind din cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Odobescu Mariana împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026.

Conducându-se de prevederile art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Respinge recursul declarat de Odobescu Mariana reprezentată de avocatul Botnari Vitalia împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul central din 06 martie 2026 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Odobescu Mariana către Consiliul raional Edineț, persoană terță Morari Iana privind anularea actului administrativ, încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător **Elena Grumeza**

Judecători **Natalia Costaș** **Ivan Parii**